

„Храм на Бога”

1 Кор. 3:16,17

Увод: Голяма Богородица и пътят към храма...

В петък – хората са посещавали храмове и манастири в израз на набожност, почит към Богородица...

Кой е всъщност, истинският Храм на Бога? Това тук (залата) – храм на Бога ли е?

Днес продължаваме нашите размисли върху трета глава на 1 Коринтяни...преди две седмици говорихме за църквата като Божие здание, Божия нива (1 Кор. 3:9), днес ще обърнем внимание на църквата като Храм на Бога!

Град Коринт

През 196 г. пр.Хр. Коринт е бил начело на градове, които обявяват война на Македонското царство, както и на разрастващата се Римска империя. През 146 г. пр.Хр. римските легиони го превземат и унищожават. По-късно, през 44 г., император Юлий Цезар започнал да възстановява града от руините му, за да го направи римска колония.

През периода на римското господство Коринт е бил най-влиятелният и най-богатият град в Гърция. В града е можело да се намерят олтари, капища и храмове на всяка религия, съществувала по онова време – Афродита (с храмовете проститутки), на Аполон, на Асклепий и др..

Когато Павел отива в Коринт, го намира като новозастроен и възстановен римски град.

Метафората за „храм на Бога” е била много силна за християните в гр. Коринт.

Днес в нашия свят, храмът не заема толкова централно място в живота на човека, въпреки, че често храмовете географски са разположени в центъра на града...Храмът днес за масовия човек е по-скоро културна забележителност, място, където влиза за 5 мин и излиза...

Исторически контекст – църквата в Коринт е разкъсвана от „партизанство” и привързване на хората към отделни водачи, което само по себе си, в този случай е белег на незрялост.

1 Кор. 3:1-8

За съжаление, тази незрялост се среща и днес...Днес се говори много за болестта „ебола“...преди три годни споделих за други няколко, масови „църковни болести“, които е добре да си припомним отново:

Видове „църковни болести“

1. „Храмовитит“ – когато църквата е СГРАДАТА

Какво ще стане с нашата църква ако си сменим сградата? – Ще се разпадне? Ще оцелее? Ще намалее? Или ще се увеличи?

2. „Пастиритит“ – когато църквата е ПАСТИРЪТ – „аз съм Аполосов, аз съм Павлов...” – това е църквата на Евгений, това е църквата на Венци, тази е на Иван и т.н. Всъщност църквата е на Христос!

3. „Веруютит“ – когато вярващият е КЛИЕНТ

Хората са свикнали да бъдат обслужвани и да получават най-доброто на най-ниска цена. Мнозина вярващи смятат, че църквата съществува за да ги храни, за да се грижи за тях и за да им служи. Така църквите се превръщат в „клубове по интереси“, чийто членове ходят там за собствено удоволствие, а на пастирът се гледа като на местния духовен „водещ на програмата“, а не като на Божий служител и фактор на духовна трансформация.

4. Структуритит – когато църквата е СТРУКТУРА

Църквата не съществува за да създава структури и организационни схеми, а обратното! Боледува ли нашата църква? Имаме ли симптоми на някои от тези „болести“? Очевидно, църквата в Коринт боледува от „пастиритит“...

Не личността на водача, а личността на Христос е важна! – 1 Кор. 3:11

Затова ап. Павел използва силни метафори, с които иска да възстанови единството в църквата – Божието здание, Божия нива и Божий Храм...

Какво е характерно за един храм?

- Място за молитва
- Място за богопоклонение
- Място за жертви – в стария завет – овци и козли, в езическите храмове – кучета, религиозни оргии и т.н.

Как тези три аспекта на един храм се изпълняват в църквата?

- **Място за молитва** – не сградата, а хората отправят молитва към Бога – не само по отделно, но и колективно!
- **Място за богопоклонение** – не сградата, а хората се покланят на Бога – не само по отделно, но и колективно!
- **Място за жертви** – не овци и козли, а „дух съкрушен“ (Псалм 51:17; Евреи 9:11-14)

Църквата като храм – съвкупност от вярващи хора!

Ап. Павел, обаче, разширява тази идея и ѝ дава още един аспект – всеки един от нас е храм на Бога, нашето тяло е храм на Бога! – 1 Кор. 6:19, 20

В този смисъл, нека приложим тези три аспекта и в личен план:

- **Място за молитва** – нашето тяло – дали е място, където се извършва молитва?
- **Място за богопоклонение** – дали се покланяме на Бога и с начина, по който се грижим и отнасяме към телата си?
- **Място за жертва** – нашето тяло, принесено в жива жертва, свята, благоугодна на Бога – Римляни 12:1

Където и да отидем, ние носим Божието присъствие в нас чрез Святия Дух. Днес има различни православни храмове – добре поддържани, където на човек му е приятно да влезе и да се моли...светли, чисти, приветливи
Има и други храмове – тъмни, опушени, някои дори са заключени...

Какъв е нашият духовен живот като място за богопоклонение? – приветливо, чисто, светло, приканващо Бога? - или – тъмно място, изцапано с грех, нечисто?

Какъв е духовният живот в нашата църква (като събрание на вярващи) – активен, озарен от Христовото присъствие и светлина, или нездрав, разкъсван от „партизанства“, по принуда, без радост?

Метафората на ап. Павел съдържа и едно много сериозно предупреждение – няма как да го прескочим, защото е в Божието слово...- стих 17!

Този текст можем да го тълкуваме универсално, глобално – за Христовата църква - всяка империя или власт, която е преследвала Църквата, рано или късно намира своя край, Бог я унищожавя - Рим, Османската империя, Третия Райх, Комунизма...същата съдба очаква и „Ислямска държава“, джихадистите-екстремисти, които масово и систематично избиват християните в Северен Ирак...

Библейският контекст, обаче, предполага друго тълкувание :

В ситуацията на коринтяните – това са лъжливи учители, които са проповядвали учения, деструктивни за църквата – не толкова като явни ереси, по-скоро като „партизанство“ и издигане ролята на отделната личност – създаване на „кръгове на влияние“ около отделна личност.

Как това се прилага в нашата ситуация? – никой не е съвършен и всеки е равен пред Бога. 1 Кор. 3:8;

Всеки за себе си носи отговорност пред Бога! – Римляни 14:12

Всеки е призван и може да участва в изграждането на църквата, но ако гради правилно – в една посока, в един екип!

Затова в нашата църква силно наблягаме на екипното водачество! Аз съм пастира, но не взимам важните решения еднолично, а в екип, в единомислие, заедно с другите водачи – дякони и членове на Духовния съвет. Това отразява зрелостта на църквата като събрание на вярващи хора!

На богословски език – моделът на църковно управление при нас е смесен между презвитариански (само пастирът взима решения) – конгрешански (всичко се гласува от обществото). Църквата не е нито автократична, нито демократична институция – тя е

ТЕОКРАТИЧНА – Храм на Бога – там, където Бог царува и владее!

Приложение:

Как разбирането, че църквата и аз самият съм „Храм на Бога“ се отнася за мен?

Ако моят живот, моето тяло е храм на Бога – то където и да отида става място за молитва, за богопоклонение, за духовна жертва!

Когато пътувате по пътищата в Гърция – отстрани – малки параклисчета в образа на църква – често място, където са загинали хора, но често и просто място за свещичка...

В личен план:

Всеки от нас да бъде „храм на Бога“, там, където Бог ни е поставил – то мястото, където отиваме – става място на богослужение!

Не става дума за това, да слагате кандила със свещи на работните си места, а става дума за това – самите ние, нашият живот – да бъдем като горящо кандило, като горяща свещ за Бога!

Пример: - пътуването в Сърбия – богослужение в двора, молитва за храната, последния ден – среща с умиращ човек, на следващия ден – той и жена му направиха изповед на вяра, а той беше помазан с елей!

В обществен план: Ако нашето общество е изпълнено с Божието присъствие – всеки от нас да бъде „храм на Бога“, там, където Бог ни е поставил – то цялото общество ще бъде трансформирано и преобразено! Бог ще бъде „представен“, „занесен“ на работното ни място!

Не става дума за това, да слагате кандила със свещи на работните си места, а става дума за това – самите ние, нашият живот – да бъдем като горящо кандило, като горяща свещ за Бога!

В църковен план:

По същия начин и като се събираме като църква – в православния храм понякога хората държат запалена свещ по време на богослужението – ако всеки един от нас идва на служба с разпалена вяра, с очакване за Божието присъствие да бъде изявено на богослужение – скоро няма да можем да поберем хората в залата! Службите ще бъдат изпълнени с радост и сила от Бога!